

57

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lutego 1952 r.

w sprawie wysokości oraz warunków przyznania zasiłków dla osób pobierających zaopatrzenie z funduszków samorządowych.

Na podstawie art. 9a ust. 2 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o zniesieniu odrębnych systemów emerytalnych dla pracowników b. związków samorządu terytorialnego oraz ich przedsiębiorstw i zakładów (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 44, poz. 407 i z 1951 r. Nr 19, poz. 150) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zasiłki, przewidziane w art. 9a ust. 1 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o zniesieniu odrębnych systemów emerytalnych dla pracowników b. związków samorządu terytorialnego oraz ich przedsiębiorstw i zakładów (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 44, poz. 407 i z 1951 r. Nr 19, poz. 150), mogą być przyznawane w takiej wysokości, w jakiej przyznane zostało danej osobie zaopatrzenie uchwałą rady narodowej lub uchwałą prezydium rady narodowej, zapadłą przed dniem 1 listopada 1950 r.

2. Zasiłek nie może przekraczać kwoty 300 zł miesięcznie i nie może być niższy od kwot, ustalonych w § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1949 r. w sprawie wysokości zaopatrzeń emerytalnych i zasiłków (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 314).

§ 2. 1. Zasiłek może być przyznany osobie, która nie pobiera innego zaopatrzenia z funduszków publicznych i nie posiada innych środków utrzymania, a której zaopatrzenie przyznane zostało z tytułu szczególnych zasług na polu pracy zawodowej lub społecznej.

2. Za osobę, której może być przyznany zasiłek, uważa się także osobę, której zaopatrzenie zostało przyznane uchwałą bądź decyzją właściwego organu b. związku samorządu terytorialnego, jeżeli osoba ta odpowiada warunkom, określonym w ust. 1, a zaopatrzenie było jej wypłacane przez prezydium rady narodowej przed dniem 1 listopada 1950 r.

3. Jeżeli osoba pobierająca zasiłek uzyska inne zaopatrzenie z funduszków publicznych lub inne środki

utrzymania, wypłatę przyznanego zasiłku zawiesza się na czas pobierania zaopatrzenia lub posiadania środków utrzymania.

4. W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie można przyznać zasiłek osobie pobierającej inne zaopatrzenie z funduszków publicznych — jednak tylko w takiej wysokości, aby łączna kwota zasiłku i innego zaopatrzenia nie przekraczała 300 zł miesięcznie.

5. Przez posiadanie środków utrzymania rozumieć należy uzyskiwanie dochodu, który prezydium powiatowej rady narodowej (miasta stanowiącego powiat, dzielnicowej), właściwej ze względu na miejsce zamieszkania interesowanej osoby, uzna za wystarczający na pokrycie koniecznych potrzeb życiowych tej osoby i utrzymywanych przez nią członków rodziny.

§ 3. Zasiłek przyznaje się od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Zasiłek przyznaje się na wniosek prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej m. st. Warszawy bądź m. Łodzi) właściwej ze względu na siedzibę rady narodowej, która wypłacała zaopatrzenie.

§ 5. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po jego ogłoszeniu.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

58

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 18 lutego 1952 r.

w sprawie zmiany siedziby i nazwy gminy Kozielice w powiecie kamieńskim, województwie szczecińskim.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o dokonywaniu zmian podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. Siedzibę gminnej rady narodowej gminy Kozielice w powiecie kamieńskim, województwie szczeciń-

skim przenosi się do Wysokiej Kamieńskiej, a nazwę tej gminy zamienia się na Wysoka Kamieńska.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz